

СТАНОВИЩЕ

от проф.д-р Христина Балабанова

член на научно жури за провеждане на конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ в област на висшето образование 3. Социални, стопански и правни науки по професионално направление 3.6. Право (Административно право и административен процес), обявен от Бургаския свободен университет (ДВ, бр. 30 от 31.03.2020 г.)

Уважаеми членове на научното жури,

Определена съм със заповед № ЛС-118/22.07.2020 г. на Ректора на БСУ за член на научното жури по конкурс за заемане на академична длъжност доцент ,професионално направление 3.6 Право/Административно право и административен процес /към ЦЮН БСУ.

В конкурса участва един кандидат г-н Боян Тодоров Георгиев. Същият е магистър по право от 1999г - Пловдивския университет. След успешно приключила докторантура през 2009 по Административно право и административен процес 05.05.07 отново в Пловдивския университет ,г-н Георгиев работи като адвокат и асистент по административно право и административен процес в БСУ.

Г-н Боян Георгиев участва в конкурса с 1 монография на тема:“ Административно правосъдие и обществен интерес/съдебното оспорване на административни актове-проява на обективно правосъдие/ в обем от 208 страници и 14 статии. Статии под № 15,14,13,12,11,,7,6,3,2 от приложения списък на публикациите, са непосредствено свързани и отразяват

части от монографията ,затова няма да се разглеждат.Останалите № 10, 9,8 ,5,3 са посветени на историко-правното развитие на проблемите и в този аспект притежават научен принос, а статия №1,2,4,6 е свързани с дисертацията на автора и са били вече рецензирани.

Чрез задълбочен научен анализ, г-н Георгиев представя теорията за обективното правосъдие, според която административното правосъдие е в защита на обществения, държавен интерес. Административният процес е процес относно обективното право, относно законосъобразността на административните актове с правния ред. Правните последици от обжалването се изразяват във възстановяване на обективната законност т.е. диспозитива на решението е ориентирано към един административен акт на администрацията.Правилно авторът поддържа,че идеята на АПК да се обхванат публичноправните спорове/относно съществуването или несъществуването на публични правоотношения/,тяхното съдържане,законосъобразно развитие т.е. това са спорове във връзка с функционирането на държавата.

Г-н Георгиев коректно излага различните становища в българската административноправна наука/изразени от проф.Дерменджиев, проф. Къндева, проф.Хрусанов/,като подчертава, че административното правосъдие от една страна защитава самата нарушена законност в държавното управление и от друга- е в защита на конкретни лични права, интереси на граждани и организации. Задълбочено са изложени и анализирани и по-различни становища като например на проф.К.Лазаров, според което административното правосъдие е средство за защита на правата и законните интереси на всички граждани, а това се явява от своя страна гаранция за законността в държавното управление.Още обаче от подзаглавието на темата на монографията ,може да се изведе изводът,че авторът поддържа

тезата ,че административното правосъдие е проява само на обективно правосъдие./стр16-стр19/.

Може да се отбележи,че от гледна точка на широкото разбиране за административен процес като съвкупност от съдебни и несъдебни производства,особено за последните на преден план излиза именно защитата на правата и законните интереси на граждани и организации.Ето защо според нас авторът може да доразвие своята теза и така да обогати монографичното си изследване поставяйки въпросът в по-широк план за административния процес като цяло ,а не само за административното правосъдие и така да разкрие неговото значение за защита правата и законните интереси на гражданите.

Г-н Георгиев е разработил актуална тема, отнасяща се до същността на административния процес ,неговото място сред гражданския и наказателния .Същият е структурирал удачно в няколко части :въведение, 14 раздела ,заклучение, използвана литература и източници/за съжаление само 2 чуждестранни/.

В логична последователност, авторът убедено анализира и извежда тезата, че общата клауза е продължение на един сравнително нов принцип на правото-принципът за отговорността на публичната власт.Научен принос има доказването на тази теза ,като г-н Георгиев излага доказателствата в отделни раздели именно чрез разглеждане на:

*общата клауза за обжалване на административните актове,която обезпечава човешките права и обществения интерес

*особения характер на правния интерес при оспорване на нормативните актове

*служебната проверка за изискванията за законосъобразност /чл.168 от АПК/

*безсрочност на оспорването на общи и нормативни административни актове

*спецификата на административния спор като спор само относно законосъобразността

*особеният характер на административния орган като ответник по административни дела

*липсата на суспензивен ефект на жалбата и протеста срещу общи и нормативни административни актове

*проява на съдебна инициативност от съда да събира допълнителни данни

*действие на съдебното решение спрямо всички

*засилено участие на прокурора в административното правосъдие и др.

Когато в раздел 2 авторът разглежда особения характер на правния интерес при оспорване на нормативните актове, той оригинално подкрепя с допълнителни научни доводи балансираната теза, че административното правосъдие осигурява равностойна, едновременна гаранция за държавния, частния, обществен и личен интерес /стр40/. Тази теза е напълно приложима ако разглеждаме обществения интерес не само в контекста на административното правосъдие, а в по-широк план относно целия административен процес. Прави впечатление обаче, че г-н Георгиев не е изложил законово определение на понятието „обществен интерес“, съдържащо се в действащите нормативни актове, а това е понятие посочено още в заглавието на темата и е нужно да се знае какво законът разбира под обществен интерес при изграждане на тезата .

Г-н Георгиев постъпва правилно като подкрепя становището на проф.К.Лазаров, че процесуалното понятие за правен интерес

от съдебното обжалване е правна необходимост да се премахнат чрез съдебния процес породените от административния акт неблагоприятни последици. Освен това тук е налице и материално-правното понятие законен интерес по чл. 117, ал. 1 от Конституцията. Обект на правна закрила е и законния интерес на лицата т.е. онзи обективен интерес, осъществяването на който е разрешено от правото.

Научен интерес представлява тезата на автора, че правото да оспорват административни актове по чл. 147, ал. 1 от АПК е публично субективно потестативно право, осъществено по съдебен ред/стр. 46/. Нужно е авторът да осъвремени виждането си относно процесуалния интерес на жалбоподателят при оспорване на нормативни административни актове и да ги съобрази с последните решения на Конституционния съд от 2019 и 2020 г.

За г-н Георгиев, който по този начин изгражда доктринерно понятие за обществен интерес, последният не е проста сума от частни интереси, а по-скоро един усреден, принципно и разумно балансиран интерес, понякога резултат от конфликт между лични интереси или дори противоположност от тях/стр. 63/. Важен принцип тук е осигуряване възможност за обжалване на всяко закононарушение, а с това се гарантира личния интерес и обезпечава законността в държавното управление.

Авторът настоява, че при административното правосъдие въпросът за защита на права и законни интереси на граждани е вторичен. Защитата се осъществява чрез контрола за законосъобразност на административните актове и затова административното правосъдие е обективно правосъдие и не се занимава с въпроса дали оспорваният е носител на субективното право и има ли законен интерес./стр. 74 и сл/.

В заключение: на основание изложеното давам положителна оценка на представения монографичен труд и

други материали в конкурсната процедура. Не съм установила плагиатство и конфликт на интереси съобразно нормите на ЗВО и чл.24,чл.26 и параграф 1 т.2 а от ДР на ЗРАСРБ. Представените материали съответстват на ЗВО, ЗРАСРБ, вътрешните нормативни актове на БСУ, затова убедено предлагам на членовете на научното жури да приемат решение за назначаване на г-г Боян Тодоров Георгиев на научната длъжност доцент към ЦЮН при БСУ.

22.09.2020 г.

Член на научното жури:

Проф.д-р Христина Балабанова